

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Martinem Láníčkem ve věci

žalobce: J. D.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. září 2020, ve věci invalidního důchodu

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal žádost o invalidní důchod. Žalovaná rozhodnutím ze dne 5. 6. 2020 žádost žalobce zamítla pro nesplnění podmínek § 38 zákona číslo 155/1995 Sb., o důchodovém

pojištění (dále též „zákon o důchodovém pojištění“). U žalobce totiž podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Karviná poklesla jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu „pouze“ o 20 % a není tak invalidní.

2. Proti rozhodnutí ze dne 5. 6. 2020 podal žalobce námitky, ve kterých poukazoval na to, že oslepl na jedno oko, ne vlastní vinou a tento nezvratný stav mu zcela znemožnil vykonávat jeho nynější profesi. Není schopen vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem. Požádal o přehodnocení posouzení jeho zdravotního stavu a o zařazení do poklesu pracovní schopnosti minimálně o 35 %, aby poté mohl vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti. Kromě ztráty vidu jednoho oka mu byl zjištěn počínající šedý zákal na druhém oku. Pro účely námitkového řízení byl žalobce posouzen lékaři České správy sociálního zabezpečení se shodným závěrem, že není invalidní s tím, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 30 %. Žalovaná proto námitky žalobce zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
3. V žalobě doručené Krajskému soudu v Ostravě (dále též „krajský soud“) dne 18. 11. 2020 žalobce navrhoval (resp. žádal) zrušení rozhodnutí o námitkách, opětovné posouzení jeho žádosti o invalidní důchod z důvodu oslepnutí levého oka a posouzení odůvodnění, které popsal v námitkách. Namítl, že oslepl ne vlastní vinou, nemůže provozovat své dosavadní povolání posunovače, nemá povolen přístup do kolejíště, což znamená, že nemůže pracovat na žádné pozici u původního zaměstnavatele, nemůže ani vykonávat práce řidiče nebo referentského, ani si udělat jeřábnický kurz, dále má zakázáno pracovat ve výškách i hlubinách, nemůže vykonávat práci železobetonáře, na kterou má výuční list, protože by hrozilo případné ohrožení spolupracovníků z důvodu ztráty jeho periferního vidění. V neposlední řadě nemůže vykonávat ani jakoukoliv činnost, která by mohla poškodit jeho zdravé oko, což zahrnuje téměř každou profesi, jelikož u mnoha prací vznikají situace, které by mohly zdravé oko poškodit. Žalobce dále uvedl, že si na stáří pořídil rodinný dům na hypotéku, kterou by byl schopen splácet, pokud by měl invalidní důchod, ke kterému by si přivydělával. Na závěr zdůraznil, že od vyučení nepřetržitě pracoval, práce se nebojí a nikdy neměl žádný pracovní postih. Požádal také o posouzení podle § 5 písm. b) s tím, že v jeho případě je nemožná rekvalifikace na jiný druh výdělečné činnosti.
4. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby a poukázala na posudky vyhotovené v průběhu správního řízení, podle kterých žalobce není invalidní. S ohledem na námitky žalobce navrhla provedení důkazu posudkem PK MPSV.
5. Z připojeného správního (dávkového) spisu krajský soud ověřil průběh správního řízení, který odpovídá obsahu napadeného rozhodnutí. Za podstatné považuje krajský soud, že podle posudku OSSZ Karviná ze dne 20. 5. 2020 poklesla pracovní schopnost žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu o 20 % a podle posudku lékaře žalované ze dne 20. 8. 2020 pro účely námitkového řízení činil pokles jeho pracovní schopnosti 30 %. Oba posudky shodně podřadily zdravotní postižení žalobce pod kapitolu VII., položku 4a přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb., pro které je ve vyhlášce stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20 % s tím, že posudek žalované navyšuje tuto míru o 10 procentních bodů podle § 3 odst. 2 vyhlášky vzhledem k vlivu postižení žalobce na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat

v předchozí výdělečné činnosti nebo rekvalifikace.

6. Krajský soud doplnil dokazování o posouzení zdravotního stavu žalobce a jeho pracovní schopnosti příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, která v posudku ze dne 11. 2. 2021 stanovila jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce praktickou slepotu levého oka vzniklou jako následek akutní oční příhody (úřední ischemická neuropathie optiku). Jde o ztrátu vizu levého oka při normálních zrakových funkcích na pravém oku s korekcí. Jedná se o rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti ke dni 7. 9. 2020, které odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole VII, položce 4a přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb. s mírou poklesu pracovní schopnosti 20 %. Posudková komise pak ve shodě s předchozím posudkem žalované navýšila tuto míru o 10 % podle § 3 odst. 2 uvedené vyhlášky s ohledem na vliv nepříznivého zdravotního stavu na schopnost žalobce využívat dosažené vzdělání a zkušenosti. Žalobce není podle posudku schopen vykonávat dosavadní profesi posunovače pro své smyslové (zrakové) postižení, je schopen práce se sníženými nároky na zrakové funkce, mimo riziko úrazu. Je dále neschopen v profesích náročných na prostorové vidění, ve výškách, hloubkách, u rychloběžných strojů. Schopnost rekvalifikace je zachována. K žalobním námitkám posudková komise uvedla, že zdravotní postižení žalobce bylo řádně posouzeno a vzhledem k neschopnosti vykonávat další profese náročné na zrak i patřičně ohodnoceno, a to navýšením o 10 %. Nadále se však nejedná o invaliditu.
7. Krajský soud přezkoumal u ústního jednání napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce u jednání setrval na svých námitkách a poukázal na to, že je značně omezen při pracovním uplatnění. Má za to, že jeho zdravotní postižení je závažnější než u některého z kolegů, který invalidní důchod dostal.
8. Krajský soud po posouzení skutečností zjištěných z obsahu spisu a z doplněného dokazování dospěl k závěru, že žalobce invalidní není a jeho žaloba proto není důvodná.
9. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
10. Podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně, a jestliže poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.
11. Jádrem sporu spočívá výhradně v míře poklesu pracovní schopnosti žalobce z důvodu jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti v důsledku dlouhodobého zhoršení zdravotního stavu je otázkou odbornou, medicínskou, a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení, o kterém si správní soud nemůže učinit úsudek sám. Podle § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro

účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudek soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. a nejsou-li namítány jiné vady, zaměřuje se především na to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí.

12. Krajský soud považuje v této věci uvedený posudek ze dne 11. 2. 2021 za objektivní a úplný. Z posudku lze i přes jeho stručnost a značnou odbornou terminologii seznat splnění jeho základních obsahových náležitostí (§ 7 vyhlášky číslo 359/2009 Sb.) a z hlediska závěrů učiněných z jednotlivých lékařských nálezů nevzbuzuje žádné pochybnosti. Nutno dodat, že žalobce v žalobě nijak věcně nezpochybňuje ani nevyvrací odborné lékařské závěry a žalobní argumentace je zaměřena spíše na jeho subjektivním přesvědčení o rozsahu jeho pracovního omezení a zejména nespokojenost se snížením jeho životní úrovně. Žalobce konzistentně v celém správním řízení tvrdil, že má závažné postižení jednoho oka, z čehož všechny posudky vycházely (posudek PK MPSV hovoří o praktické slepotě levého oka). Při takovém postižení jednoho oka (vizu oka) ve spojení se zachováním normálních zrakových funkcí na druhém oku (v protokole o jednání se sice hovoří o počínajícím šedém zákalu na obou očích, ale z posudku jinak nevyplývá žádná závažnější porucha zrakových funkcí druhého oka, která by měla vliv na zařazení zdravotního postižení žalobce pod jinou položku přílohy k předmětné vyhlášce) činí podle příslušné vyhlášky míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, což i při maximálním možném navýšení podle § 3 vyhlášky (10 %) nestačí ani na nejnižší stupeň invalidity. Subjektivní představy žalobce o míře poklesu jeho pracovní schopnosti nejsou v tomto směru samy o sobě rozhodující.
13. Pokud jde o požadavek žalobce na doporučení schopnosti rekvalifikace podle § 5 písm. b) vyhlášky, tak to tvoří povinnou náležitost posudku o invaliditě tehdy, činí-li míra poklesu pracovní schopnosti nejméně 35 % a nejvíce 69 %, což odpovídá I. a II. stupni invalidity, kterého žalobce nedosáhl. Pokud se PK MPSV v posudku omezila na konstatování, že žalobce není schopen práce v profesích náročných na prostorové vidění, ve výškách, hloubkách, u rychloběžných strojů a že schopnost rekvalifikace je zachována, považuje to krajský soud za zcela dostačující a odpovídající zjištěné míře poklesu pracovní schopnosti žalobce.
14. Krajský soud uzavírá, že v soudním řízení byl potvrzen jako správný závěr žalované, že ke dni vydání napadeného rozhodnutí nebyl žalobce invalidní, a nesplňuje proto zákonnou podmínku uvedenou v § 39 zákona o důchodovém pojištění pro přiznání nároku na invalidní důchod. Krajský soud proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
15. Právo na náhradu nákladů řízení nebylo možné přiznat žádnému z účastníků, protože v řízení neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nemá a žalované jej v tomto typu řízení nelze přiznat podle § 60 odst. 2 s. ř. s.

[Zadejte text.]

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 29. března 2021

JUDr. Martin Láníček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje